

Arrest

nr. 163 047 van 26 februari 2016
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 oktober 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), aan de verzoekster op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 november 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. VAN DER STRAETEN loco advocaat J. VAN DER STRAETEN en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 oktober 2015 wordt de verzoekster, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, te Gent gevat als mededader van verschillende feiten van winkeldiefstal.

1.2. Op 4 oktober 2015 wordt aan de verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. X van 26 februari 2016 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.3. Op 4 oktober 2015 wordt de verzoekster tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor drie jaar opgelegd. Dit is de thans bestreden beslissing die op dezelfde dag aan de verzoekster ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1 tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

*Betrokkene is op heterdaad betrapt voor winkeldiefstal
Pv nr Ge12LA074216/2015 van de politie van Gent*

Betrokkene heeft familie in België (vader en zus). Wat de vemeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar eventueel een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

- voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of
- een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare te schaden. Gelet op al dit element, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

(…)”

2. Over de gevolgen van het in punt 1.2. bedoelde arrest van de Raad

Bij arrest nr. X van 26 februari 2016 vernietigt de Raad het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 4 oktober 2015.

In de bestreden beslissing wordt gesteld: “(d)e beslissing tot verwijdering van 04/10/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod”.

Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet dat het volgende bepaalt:

“§ 1. (…)

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

(…)

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

In casu ging het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 oktober 2015 gepaard met het bestreden inreisverbod omdat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris had vastgesteld dat aan de verzoekster voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 oktober 2015, dat gepaard ging met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest nr. X van 26 oktober 2016, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid is het aangewezen om het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of deze beslissing destijds al dan niet rechtsgeldig werd opgelegd.

Om deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekster aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 oktober 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN